

Η εξέλιξη της κατάστασης τους πρώτους μήνες του έτους στο Μορίχοβο υπήρξε ευνοϊκή για τις ελληνικές δυνάμεις. Η παρουσία του **Βολάνη** υπήρξε σημαντικής σημασίας.

Στις 7 Ιανουαρίου τα ενωμένα σώματα των **Βολάνη, Παπά, Φιωτάκη** με 60 άντρες σχεδίασαν να αιφνιδιάσουν ένα σώμα κομιτατζήδων στη Μπέσιτσα. Όταν όμως έγιναν αντιληπτοί από τους κομιτατζήδες αυτοί υποχώρησαν με πυροβολισμούς οι οποίοι προσέγκυσαν τα τουρκικά στρατεύματα που βρίσκονταν κοντά. Οι απώλειες των Τούρκων ήταν μεγάλες, από ελληνικής πλευράς σκοτώθηκαν οι

Βασίλειος Τζοτζόλης, Γεώργιος Κονδυλάκης

. Στη συνέχεια, όμως, οι Τούρκοι κινητοποίησαν μεγάλες δυνάμεις οι οποίες ανάγκασαν τα ελληνικά σώματα να κατευθυνθούν προς τη Καρατζόβα. Μετά από μεγάλες ταλαιπωρίες στο χιονισμένο Καϊκματσαλάν έφθασαν στο Μπάχοβο όπου φιλοξενήθηκαν από τα ντόπια ελληνικά σώματα του Τσότσου, Βάσκα και Ζαρκάδα.

Στα τέλη Φεβρουαρίου ο **Βολάνης** έφυγε από το Μορίχοβο με 15 άντρες του και κατευθύνθηκε στη Γκραδέσνιτσα Περιστερίου όπου έφθασε στις 25 Φεβρουαρίου. Εκεί ήταν ο **Καραβίτης** με το σώμα του. Είχαν κανονίσει να γυρίσουν στην Αθήνα και να επιστρέψουν αργότερα όταν περάσει ο χειμώνας. Και οι οποίοι αναχωρούν στις 23 Μαρτίου / 5 Απριλίου.

Στις 2/15 Απριλίου ο βοεβόδας **Δήμκο** επικεφαλής 60 κομιτατζήδων επιτέθηκε εναντίον του χωριού Λισολάι αλλά αποκρούεται με σημαντικές απώλειες.

Στις 6/19 Απριλίου ο **Βάρδας** επιτέθηκε εναντίον του εξαρχικού χωριού Μπαρεσάνη όπου έκαψε πολλά σπίτια και σκότωσε αρκετούς εξαρχικούς.

Στις 10/23 Απριλίου ο **Ζαχαρίας Παπαδιάς ή Φούφας** επικεφαλής 35 ανδρών και με οπλαρχηγό τον **Ευάγγελο Δήμου** πέρασε τα ελληνοτουρκικά σύνορα.

Στις 17/30 Απριλίου, τουρκικές δυνάμεις μετά από προδοτικές ενέργειες, περικύκλωσαν, στο λημέρι βόρεια της Ρούλιας, το σώμα του **Γύπαρη** το οποίο αναγκάστηκε να οχυρωθεί

Τα γεγονότα στη Δυτ. Μακεδονία

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 19:13 -

σε μικρό λόφο μέσα στο δάσος. Οι Έλληνες αντάρτες μετά από μικρές αψιμαχίες στις οποίες τραυματίστηκε και ο ίδιος ο Γύπαρης επιχείρησαν να απελευθερωθούν και διέφυγαν μέσα σε ένα κοντινό δάσος. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν νότια και στις 20 Μαΐου / 2 Ιουνίου πέρασαν τα ελληνοτουρκικά σύνορα κατευθυνόμενοι προς την Αθήνα.

Στις 28 Απριλίου / 11 Μαΐου ο **Βάρδας** επιτέθηκε εναντίον του εξαρχικού χωριού Κάλενικ, σκότωσε αρκετούς εξαρχικούς και έκαψε αρκετά σπίτια.

Τον Απρίλιο έφθασε στη Μακεδονία ο **Γεώργιος Τόμπρας ή Ρουπακιάς** επικεφαλής 40 ανδρών:

1. Γεώργιος Τόμπρας ή Ρουπακιάς (αρχηγός)
2. Νικόλαος Νικλάμπας (οπλαρχηγός)
3. Γεώργιος Καλύβας (οπλαρχηγός)
4. Αθανάσιος Δημουλίτσας (οπλαρχηγός)
5. Ιωάννης Σιδέρης (οπλαρχηγός)
6. Στέφος Γρηγορίου (οπλαρχηγός)
7. Κωνσταντίνος Ρήγας (οπλαρχηγός)

Στις 1/14 Μαΐου τουρκικά στρατεύματα αιχμαλωτίζουν τον Έλληνα αντάρτη **Θεόδωρο Πέσκου** ο οποίος για να σώσει τη ζωή του συνεργάζεται με τους Τούρκους και προδίδει πολλούς πατριарχικούς της περιφέρειας Μοναστηρίου που υπέθαλπαν Έλληνες αντάρτες.

Το βράδυ της 4ης Μαΐου, τουρκικός στρατός περικύκλωσε τη Ζουπάνιτα. Σύμφωνα με τις πληροφορίες του Καραβαγγέλη ο οποίος είχε ειδοποιήσει τον καϊμακάμη της Καστοριάς και συγχρόνως είχε δώσει οδηγό στα τουρκικά στρατεύματα κάποιον Χρήστο από το Σίστεβο, στο χωριό βρισκόταν ο **Μήτρος Βλάχος**. Τα ξημερώματα αυτός και η συμμορία του δοκιμάζουν έξοδο, σκοτώνονται όμως πολλοί και μεταξύ αυτών και ο Μήτρος Βλάχος.

Στις 7/20 Μαΐου ο **Ζαχ. Παπαδιάς ή Φούφας** και ο **Γρηγ. Φαληρέας ή Ζάκας** αποφάσισαν να εισβάλλουν στο Εμπόριο με συνολική δύναμη 30 ανδρών (35 του Φούφα και 25 του Ζάκα). Η εισβολή άρχισε στις 10 το βράδυ και αμέσως άρχισε η αντίσταση των εξαρχικών οι οποίοι ήταν καλά οχυρωμένοι και ειδικά στο σπίτι των εξαρχικών αδελφών Κύρη. Στη μάχη σκοτώθηκαν δύο άνδρες από το σώμα του Φούφα και στο τέλος σκοτώθηκε και ο ίδιος. Μαζί

με το Φούφα σκοτώθηκαν οι

Κουκής, Σρδέλης, Σκορδάνος, Αναστασίου

ενώ τραυματίστηκε σοβαρά ο

Απόστολος Σακκάς

. Ο οπλαρχηγός

Ανδριανάκης

έτρεξε σε βοήθεια του Φούφα, αλλά τραυματίζεται και αυτός. Ο Φαληρέας μαζί με τους οπλαρχηγούς

Αργυράκο, Λειχαδιώ τη, Φαρμάκη

προσπαθούσε να κάψει το άλλο τμήμα του χωριού και δεν είχε αντιληφθεί τίποτα. Όταν ειδοποιήθηκε, μάζεψε τους άνδρες και των δύο σωμάτων και προσπάθησε να καταφύγει σε λημέρι απρόσιτο από τις τουρκικές δυνάμεις.

Στις 16/29 Μαΐου ο Ζάκας αποφασίζει να εισβάλλει στο χωριό Τσαρίτσανη και Ζούζελτσι προκειμένου να επαναφέρει τους κατοίκους στο πατριαρχείο. Η παρουσία, όμως, τουρκικού αποσπάσματος στο Ζούζελτσι τον αναγκάζει να αναβάλει την προς αυτό επιχείρηση και κατευθύνθηκε προς την Τσαρίτσανη. Το βράδυ της 18/31ης Μαΐου ο Ζάκας εισέβαλε στο χωριό όπου αντιμετώπισε ισχυρή αντίσταση από τους εξαρχικούς και αναγκάστηκε να υποχωρήσει καίγοντας 3 σπίτια και μερικούς αχυρώνες.

Στις 19 Μαΐου/1 Ιουνίου ο οπλαρχηγός **Δεληγιαννάκης** εισέβαλε στο χωριό Λουβράδες και έκαψε 10 σπίτια.